

اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال نهم، شماره ۳۶، زمستان ۱۳۸۰

روند تخریب زیستمحیطی در ایران کاربرد منطق فازی

لطفعلی عاقلی، دکتر حسین صادقی*

چکیده

در این مقاله، ابتدا نقایص حسابهای ملی در توجه به محیط زیست بررسی و موضوع تعدیل این حسابها مورد بحث واقع می شود. سپس به مفهوم تخریب زیستمحیطی پرداخته می شود. تخریب زیستمحیطی به علت شکست بازار در قیمتگذاری منابع طبیعی روی می دهد. در نهایت، روش منطق فازی برای برآورد این تخریب به کار می رود. محاسبات فازی مبتنی بر داده های مبهم در مورد منابع طبیعی ایران نشان می دهد که در شرایط بحرانی (جنگ تحمیلی و شوک نفتی) تخریب زیستمحیطی افزایش می یابد.

* به ترتیب: دانشجوی دوره دکتری اقتصاد و استادیار گروه اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس.

کلید واژه‌ها:

روند تخریب زیستمحیطی، منطق فازی، مجموعه‌های فازی.

مقدمه

نرخ رشد تولید ناخالص ملی (GNP)، به عنوان معیار پیشرفت عملکرد اقتصادی، بر مبنای حسابهای ملی تعیین می‌شود. این حسابها در توجه به منابع طبیعی و محیط زیست کاستیهایی دارند که عبارت است از:

۱. استهلاک سرمایه‌های طبیعی (زیستمحیطی) در این حسابها منظور نمی‌شود.

۲. محیط زیست و منابع طبیعی در ترازنامه‌ها دیده نمی‌شوند.

۳. تخریب زیستمحیطی^۱ در محاسبه درآمد ملی دیده نمی‌شود (Lutz, 1993, 1).

در اقتصادهای متکی بر منابع طبیعی و بویژه در کشور ما، در نظر نگرفتن ارزش منابع طبیعی، نشانه‌های نادرستی برای سیاستگذاری به دنبال دارد. لذا برای سنجش اثرات زیستمحیطی روی رفاه یا درآمد باید روند تخریب زیستمحیطی را به نحوی منظور کنیم. متأسفانه نه تنها در ایران بلکه در اغلب نقاط دنیا داده‌های آماری کافی برای تبیین تحولات زیستمحیطی وجود ندارد. بنابراین روشهای مطالعه با روشهای مرسوم نظیر اقتصاد سنجی، تحلیل آماری و موارد مشابه آن متفاوت خواهد بود.

موضوع تعدیل حسابهای ملی برای دخالت دادن بحث محیط زیست و منابع طبیعی، بخشی از ادبیات اقتصادی را به خود اختصاص داده است. هارتویک (Hartwick, 1990)، وایتزمن (Weitzman, 1976) و لوتز (Lutz, 1993) در این زمینه مطالعاتی کرده‌اند. رپتو و همکاران با استفاده از داده‌های بخش نفت و جنگلداری، حسابهای ملی اندونزی را تعدیل کردند و استهلاک ذخایر نفتی، فرسایش شدید خاک و از بین رفتن پوشش جنگلی را مورد بررسی قرار دادند. نتیجه اینکه تولید خالص ملی با احتساب محیط زیست در فاصله ۱۹۷۱-۸۴ تنها ۴ درصد رشد داشته

1.Environmental Degradation

است (Repetto & et.al., 1989).

در این مقاله، مفهوم تخریب زیستمحیطی در قسمت دوم مورد بحث قرار می‌گیرد. سپس در قسمت سوم نظریه مجموعه‌های فازی^۱ و مفاهیم مربوط، در قالب روش شناسی بیان می‌شود. در قسمت چهارم، شاخصها معرفی می‌گردد. در قسمت پنجم استخراج روند تخریب زیستمحیطی با استفاده از نظریه پیشگفته ذکر می‌شود. قسمت پایانی مقاله نیز نتایج مقاله را نشان می‌دهد.

مفهوم تخریب زیستمحیطی

تخریب زیستمحیطی در واقع ناشی از وجود فعالیتهای تولیدی و مصرفی است که این فعالیتها برای جامعه، کالاها و خدماتی را به دنبال دارد و آن را از این رهگذر منتفع می‌کند. کسانی که نفع می‌برند یا زیان می‌بینند طرفین مسائل زیستمحیطی هستند. منتفعین کسانی هستند که از فعالیت صنعتی سود می‌برند (دریافت کنندگان سود و دستمزد) و زیان کنندگان کسانی هستند که از این فعالیت زیان می‌بینند (مثل آسیب دیدگان از آلودگی) (سوری و ابراهیمی، ۱۳۷۸، ۱۶۱). حذف کامل آثار منفی زیستمحیطی پروژه‌های اقتصادی نه عملی است و نه مطلوب ولی سطح بهینه‌ای از تخریب زیستمحیطی وجود دارد که صفر نیست. بهره‌برداری ناکارآمد از منابع طبیعی، که منجر به تخریب زیستمحیطی می‌شود، به دلایل زیر رخ می‌دهد:

- زمانی که اثرات خارجی مثبت یا منفی ناشی از تولید و مصرف جبران نمی‌شود: این پدیده، شکست بازار در قیمتگذاری آثار خارجی نامیده می‌شود.

- نامعلوم بودن یا تأمین نشدن حقوق اجاره‌داری و بهره‌برداری از منابع: هر قدر تضمین بیشتری به حق فرد نسبت به زمین یا منابع طبیعی داده شود انگیزه بیشتری برای حفاظت و نگهداری منابع طبیعی وجود خواهد داشت.

فشار جمعیت، کاربری زراعی اراضی، دسترسی آزاد به منابع (در مورد شیلات)، سیاست قیمتگذاری کودهای شیمیایی و دیگر موارد مشابه از عوامل اصلی تخریب زیستمحیطی به شمار

1. Fuzzy Sets

می آیند (ترنر و همکاران، ۱۳۷۴، ۴۳۳-۴۳۴). رشد اقتصادی پایدار بدون تخریب زیستمحیطی در صورتی ممکن است که اثرات ناگوار زیستمحیطی ناشی از فعالیتهای اقتصادی در تصمیمگیرها در نظر گرفته شود. آلاینده‌ها و فعالیتهای اقتصادی از طریق "اصل تعادل مواد"^۱ با یکدیگر در ارتباط هستند. از طرف دیگر "قوانین ترمودینامیک"^۲ گویای آن است که مواد و انرژی، که از محیط زیست گرفته می‌شود، باید در جایی دیگر آزاد و ظاهر شود. یعنی مواد و انرژی از بین نمی‌رود بلکه از صورتی به صورت دیگر تبدیل می‌شود و لذا انواع ضایعات و آلودگیها انتشار می‌یابد.

تجربه کشورهای صنعتی حاکی از امکان هماهنگی رشد اقتصادی با مدیریت زیستمحیطی است. روند کاهنده شدت انرژی^۳ (نسبت مصرف انرژی به تولید ناخالص داخلی) در این کشورها، این واقعیت را نشان می‌دهد (پیرس و همکاران، ۲۷، ۱۳۷۷).

در کشورهای در حال توسعه نیز اگر مسائل زیستمحیطی را در دوره کوتا مدت رشد اقتصادی مورد توجه قرار دهیم باید از تخریب منابع طبیعی و محیط زیست و هزینه‌های مربوط برآوردهایی داشته باشیم. محیط زیست، به آسانی کمیت پذیر نیست و آلودگی، ارزش زیبایی محیط، خدمات زیستمحیطی و تخریب طبیعت قابل تقویم به پول نیستند. برای کمی کردن روندهای زیستمحیطی به ناچار باید از روشهای جایگزین یعنی روشهای غیر مرسوم استفاده کنیم. قیمتگذاری براساس اصل لذت گرایی (Rosen, 1974)، ارزیابی مشروط (Bohm, 1972) و تحلیل هزینه مسافرت از جمله این روشها هستند. در جایی که داده‌های مطمئن در اختیار نباشد، روش منطق فازی که منطق چند ارزشی است به کمک می‌آید.

در این مقاله استفاده از نظریه مجموعه‌های فازی و منطق فازی ممکن است روندی قابل قبول از تخریب زیستمحیطی در ایران ارائه دهد.

1. Material-Balance Principle
3. Energy intensity

2. Thermodynamics Laws

روش شناسی مجموعه‌ها و منطق فازی

نظریه مجموعه‌های فازی و منطق فازی برای اولین بار در سال ۱۹۶۵ از سوی لطفی عسگرزاده، ریاضیدان ایرانی تبار دانشگاه برکلی آمریکا ارائه شد (Zadeh, 1965). این نظریه از زمان ارائه تا کنون، گسترش بسیار پیدا کرده و در زمینه‌های مختلف علوم از جمله الکترونیک، رایانه و حتی اقتصاد و علوم اجتماعی کاربرد یافته است.

نظریه مجموعه فازی، برای شرایط نبود اطمینان کاربرد دارد. فرمولبندی ریاضی بسیاری از مفاهیم و متغیرهای غیر دقیق و مبهم، استدلال، کنترل و تصمیمگیری در شرایط نبود اطمینان براساس این نظریه ممکن می‌شود (طاهری، ۱۳۷۸).

اهام در داده‌ها، نبود داده‌های کافی، برونیابی آماری و دانش محدود در زمینه روابط بین متغیرها از دلایل توجه به منطق فازی است. اغلب ابزارهای تحلیلی برای استدلال و محاسبه، قطعی و مشخص است؛ یعنی پاسخ مثبت یا منفی دارد. ولی در عرصه‌های مختلفی از زندگی روزانه ما (مهندسی، پزشکی، هواشناسی و...) و به طور کلی در زمینه‌هایی که قضاوت، ارزیابی و تصمیمگیری انسانی اهمیت دارند، عدم قطعیت (اهام) وجود دارد. در زبان طبیعی، مفهوم واژه‌ها مبهم است. برای مثال "بلندی" واژه‌ای نامعین و غیر قطعی است. آیا منظور، بلندی قد است، طول زیاد دوره‌ای است یا ارتفاع ساختمان؟ تخریب زیستمحیطی هم واژه‌ای ناگویاست.

مجموعه فازی بنابه تعریف، مجموعه‌ای است که "درجه عضویت" (میزان کوچکی یا بزرگی تعلق عدد در مجموعه) اعضای آن به طور پیوسته در فاصله [۰ و ۱] است و هر عددی از این فاصله یک درجه عضویت است. نزدیکی درجه عضویت نسبت به ۱ نشاندهنده تعلق بیشتر به مجموعه و نسبت به صفر مبین تعلق کمتر است (Zimmermann, 1991, 12). در همین راستا، تابع عضویت یک نگاشت^۲ از مجموعه اعداد حقیق به مجموعه [۰ و ۱] است که با ضابطه زیر تعریف می‌شود:

$$f: R \rightarrow [0, 1]$$

$$\{ (x \text{ و } A(x) \mid x \in X \}$$

1. Membership degree

2. mapping

در این تابع، $A(x)$ درجه عضویت x است. هر چند مقادیر احتمال هم در فاصله $[۱ و ۰]$ قرار می‌گیرند، ولی مفهوم احتمال با مفهوم فازی بودن یک مجموعه متفاوت است. در مجموعه فازی فوق، اگر $A(x) = ۱$ باشد یعنی x "کاملاً" عضو A است و اگر $A(x) = ۰$ باشد یعنی x "اصلاً" عضو A نیست. متغیرهای قد، مساحت، قیمت، مقدار، حجم، فشار، وزن، جمعیت، مسافت، مصرف، پس انداز، زاد و زایش و... متغیرهایی به شمار می‌آیند که در قالب مجموعه‌های فازی قابل طرح هستند. برای مثال اگر متغیر "قیمت" را در نظر بگیریم در زبان محاوره‌ای می‌گوییم مثلاً قیمت فلان کالا بالاست، ولی اگر دقیقتر برخورد کنیم باید بپرسیم چقدر بالا؟ آیا قیمت ۱۰۰ ریال بالاست؟ قیمت ۱۰۰۰ ریال چطور؟ به این ترتیب لازم است درجه عضویتی به هریک از این قیمت‌ها بدهیم. بنابراین اگر برای بیان "اهمیت و درجه بالا بودن قیمت" به قیمت‌های ۱۰۰، ۱۰۰۰، ۹۰۰۰، ۲۰۰۰۰ و ۱۰۰۰۰۰ ریال، درجات عضویت (که به طور ذهنی ساخته می‌شوند) $۱/۱۰$ ، $۲۵/۱۰۰$ ، $۴/۹۰۰$ ، $۶۵/۲۰۰۰۰$ و $۹۸/۱۰۰۰۰۰$ نسبت دهیم یک مجموعه فازی به صورت زیر خواهیم داشت:

$$f = \left\{ (۱۰۰۰۰/۱), (۱۰۰۰۰/۲۵), (۹۰۰۰/۴), (۲۰۰۰۰/۶۵), (۱۰۰۰۰۰/۹۸) \right\}$$

در این مثال، با بالا رفتن قیمت، درجه عضویت هم بالا می‌رود.

به عنوان مثالی دیگر، مجموعه "اعداد حقیقی نزدیک به ۱۰" را در نظر می‌گیریم:

$$g = \left\{ (x, A(x)) : A(x) = (1 + (x-10)^2)^{-1} \right\}$$

که نماد \wedge به مفهوم توان است، در این صورت:

$$g_1 = \left\{ (۸ و ۲/۱۰), (۹ و ۵/۱۰), (۱۰ و ۱/۱۰), (۱۱ و ۵/۱۱), (۱۲ و ۲/۱۲) \right\}$$

زیر مجموعه‌ای از مجموعه فازی g خواهد بود که نشان می‌دهد ۱۰ کاملاً عضو g است و ۹ با

درجه عضویت $۵/۱۰$ عضو g است و الی آخر.

در منطق فازی بر عکس منطق ارسطویی که به ازای هر دو گزاره درست

یا نادرست A, B ترکیب آنها (عطف، فصل، نقیض، گزاره شرطی و دوشروطی، قواعد وضع مقدم،

رفع تالی، قیاس منطقی و عکس نقیض) دارای جدولهای ارزش درستی خاص خود است، یک

منطق چندارزشی حاکم است که در آن ارزشهای درستی، متغیرهای زبانی هستند.

در منطق فازی، مفهوم "متغیر زبانی" ^۱ یا LV بسیار اهمیت دارد. متغیر زبانی، متغیری است با ساختاری پنج بُعدی شامل اسم متغیر (مفهوم) (x)، مجموعه اصطلاحات بیانی ^۲ (زبانی) (T(x))، مجموعه مرجع (U)، قاعده (G) و مجموعه فازی (F). به عبارت دیگر خواهیم داشت:

$$LV = (x, T(x), U, G, F)$$

برای مثال در این مورد، اسم متغیر یا مفهوم ما "قیمت" است. مجموعه اصطلاحات یا ترمهای زبانی نیز عبارت است از:

$$T(\text{قیمت}) = \{\text{خیلی بالا، بالا، پایین، خیلی پایین}\}$$

فرض می‌شود مجموعه مرجع [۰ و ۱۰۰۰۰۰] باشد. قاعده و ضابطه و مجموعه فازی همان f است که به ازای ۱۰۰، عدد ۰/۱ را تصویر می‌کند، به ازای ۱۰۰۰، ۰/۲۵ را و الی آخر.

در مجموعه‌های فازی، قوانین استنتاج معمولی، همگی صادق نیستند بخصوص قانون در برگیرندگی ^۳ و قانون طرد ^۴ نقض می‌شوند؛ یعنی در مجموعه‌های فازی A و مکمل A (یعنی A'):

$$A \cap A' \neq \emptyset$$

$$A \cup A' \neq M$$

که M مجموعه مرجع و \emptyset مجموعه تهی (بدون عضو) است. بر خلاف نظریه‌های مجموعه‌های معمولی، در مجموعه‌های فازی با اپراتورهای متفاوتی سروکار داریم به طوری که برای دو مجموعه فازی A و B:

اشتراک دو مجموعه $(A \cap B)(x) = \text{Min} [A(x) \text{ و } B(x)]$

اجتماع دو مجموعه $(A \cup B)(x) = \text{Max} [A(x) \text{ و } B(x)]$

مکمل (متمم) مجموعه $A'(x) = 1 - A(x)$

1. Linguistic variable

2. Terms

3. Inclusion law

4. Exclusion law

به این ترتیب قوانین جابه جایی، شرکت پذیری، توزیع پذیری، خودتوانی^۱، جذب^۲، برگشت پذیری^۳، قوانین دمرگان، قوانین استلزام، عطف، فصل، حاصل ضرب دکارتی، ترکیب، نقی، گسترش و تصویر برآورده خواهد شد (Zimmermann, 1991, 23-38).

میزان فازی بودن (S) یک مجموعه فازی را با تابع شنون نشان می دهند:

$$S = -x \ln(x) - (1-x) \ln(1-x)$$

که x متغیر فازی و LN الگاریتم طبیعی است.

معرفی شاخصها

در ایران منابع طبیعی متنوع و شرایط اقلیمی مختلفی وجود دارد. در جدول شماره ۱، طبقه بندی منابع طبیعی ایران نشان داده شده است. ساختار تک محصولی اقتصاد ایران و اتکا به درآمدهای نفتی موجب فشار بر منابع هیدروکربونی کشور می شود. به علت سهم غالب نفت و گاز در منابع تجدیدناپذیر، نسبت درآمدهای آنها به تولید ناخالص ملی واقعی برای محاسبه شاخص منابع تجدیدناپذیر به کار رفته است. برای محاسبه سایر منابع تجدیدناپذیر از نسبت ارزش افزوده معادن به تولید ناخالص ملی واقعی استفاده شده است.

جدول شماره ۱. طبقه بندی منابع طبیعی ایران

منابع تجدیدناپذیر	درصد	منابع نیمه تجدیدپذیر	درصد	منابع تجدیدپذیر	درصد
نفت	—	خاک	۷۱/۷	آب	۲۹/۳ ^۲
گاز	۸۱ ^۱	سیستم اکولوژیک	—	جنگلها و مراتع	۴۵ ^۳
زغال سنگ	—	—	—	شیلات	۵۵ ^۴
معادن	۹۱	—	—	بادوانرژی خورشیدی و حیات وحش	—

مأخذ: موارد ۱ و ۳، حساسهای ملی ایران و مورد ۲، سالنامه آماری کشور (۱۳۷۹) است.

۱: برحسب ارزش افزوده معادن و نفت + گاز + زغال سنگ

۲: برحسب سطح آب و خاک کشور

۳: برحسب ارزش افزوده زیر گروه کشاورزی

1. Idempotence

2. Absorption

3. Involutionability

جنگلها و مراتع نقشهای متفاوتی در اقتصاد ملی ایفا می‌کنند. تأمین علوفه، تأمین چوب، تدارک اکسیژن و جذب کازکربنیک و جلوگیری از فرسایش خاک از جمله این نقشهاست. برای ساخت شاخص منابع تجدیدپذیر، میزان برداشت از جنگلها، تعداد دام در مراتع، سطح جنگل، سطح مرتع و ارزش افزوده دامداری و جنگلداری نسبت به تولید ناخالص ملی واقعی به کار گرفته شده است.

شیلات از دیگر منابع تجدیدپذیر کشور شمرده می‌شود که در محاسبات فازی این مقاله، میزان صید و همچنین نسبت ارزش افزوده شیلات به تولید ناخالص ملی واقعی به کار رفته است. در مورد خاک، آب، انرژی خورشیدی و باد اطلاعات معتبر و مطمئنی در دست نبود، لذا در محاسبات فازی از این بخشها صرف نظر شد.

تأکید ما روی دو شاخص است: شاخص منابع تجدیدپذیر و شاخص منابع تجدیدناپذیر. این شاخصها به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$I = \frac{RVFOR}{RGNP} = I_1 \left(\frac{HAR}{FOR} \right) + \frac{RVDAM}{RGNP} \left(\frac{DAM}{MAR} \right) + \frac{RVFIS}{RGNP} \left(\frac{Catch}{1} \right)$$

$$I_2 = 0/7 \frac{TROil}{RGNP} + 0/2 EI + 0/1 \frac{RVMin}{RGNP}$$

تعریف متغیرها عبارت است از:

RVFOR: ارزش افزوده بخش جنگلداری به قیمت ثابت ۱۳۶۹

RGNP: تولید ناخالص ملی به قیمت ثابت ۱۳۶۹

HAR: برداشت از جنگل (به میلیون متر مکعب)

FOR: سطح جنگلهای کشور (به میلیون هکتار)

RVDAM: ارزش افزوده بخش دامپروری و شکار به قیمت ثابت ۱۳۶۹

DAM: تعداد دام ۱۰۰۰ (واحد دامی)

MAR: سطح مراتع کشور (به میلیون هکتار)

RVFIS: ارزش افزوده بخش ماهیگیری به قیمت ثابت ۱۳۶۹

Catch: میزان صید ماهی (تن)

TROil: کل درآمدهای نفتی صادراتی به قیمت ثابت ۱۳۶۹

EI: شدت انرژی بر حسب عرضه انرژی اولیه به GDP

RVMin: ارزش افزوده بخش معدن به قیمت ثابت ۱۳۶۹

انتخاب و محاسبه دو شاخص فوق اختیاری و منوط به داده‌های موجود است. گزاره‌های منطقی که در ورای شاخصها نهفته است عبارتند از:

۱. با افزایش تعداد دام در مراتع، تخریب مراتع بیشتر می‌شود، لذا محیط زیست تخریب می‌گردد.

۲. با افزایش برداشت از جنگلها، جنگلها زودتر نابود می‌شود، لذا محیط زیست تخریب می‌شود.

۳. اگر صید بیشتری صورت گیرد، موجودی ماهی کمتر می‌شود و تخریب محیط زیست رخ می‌دهد.

۴. اگر نفت زیادی استخراج و صادر شود، فشار بر منابع نفتی بیشتر می‌شود.

۵. اگر شدت انرژی در اقتصاد بالا باشد، تخریب زیستمحیطی سریعتر خواهد بود.

۶. اگر معادن بیشتری استخراج شود، بر معادن فشار وارد می‌گردد و محیط زیست تخریب می‌شود.

در نمودارهای ۱ تا ۶ روند متغیرهای $V_2 = \frac{HAR}{FOR}$ ، $V_1 = \frac{DAM}{MAR}$ ، $V_3 = Catch$ و $V_4 = \frac{TROil}{RGNP}$ و $V_5 = EI$ و $V_6 = \frac{RVmin}{RGNP}$ رسم شده است:

V_1 = نسبت تعداد دام به سطح مراتع

V_2 = نسبت برداشت از جنگل به سطح جنگل

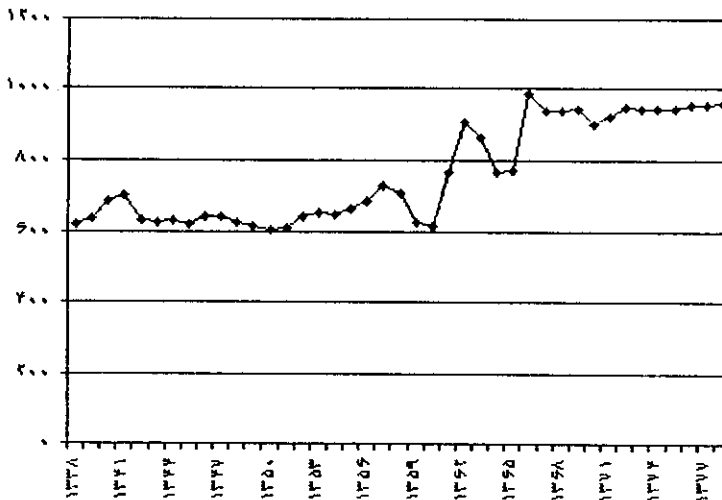
V_3 = میزان صید ماهی (به تن)

V_4 = نسبت کل درآمدهای نفتی صادراتی به تولید ناخالص ملی واقعی

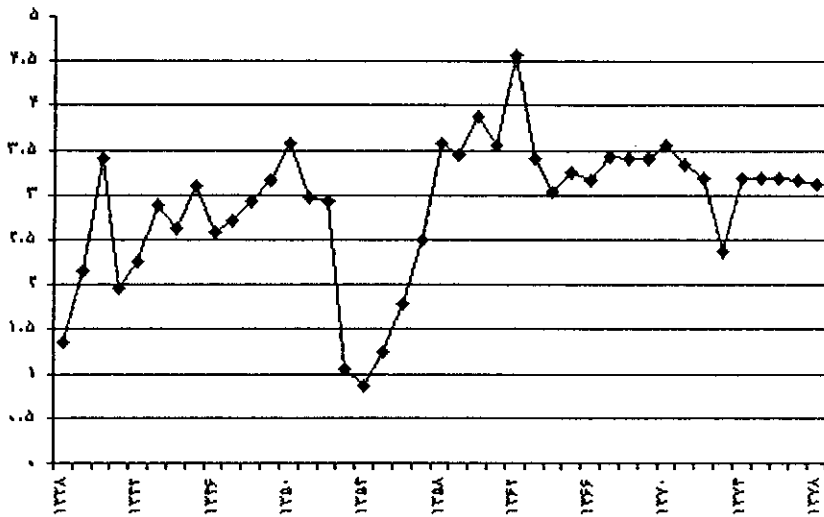
V_5 = شدت انرژی بر حسب عرضه انرژی اولیه به GDP

V_6 = نسبت ارزش افزوده بخش معدن به تولید ناخالص ملی

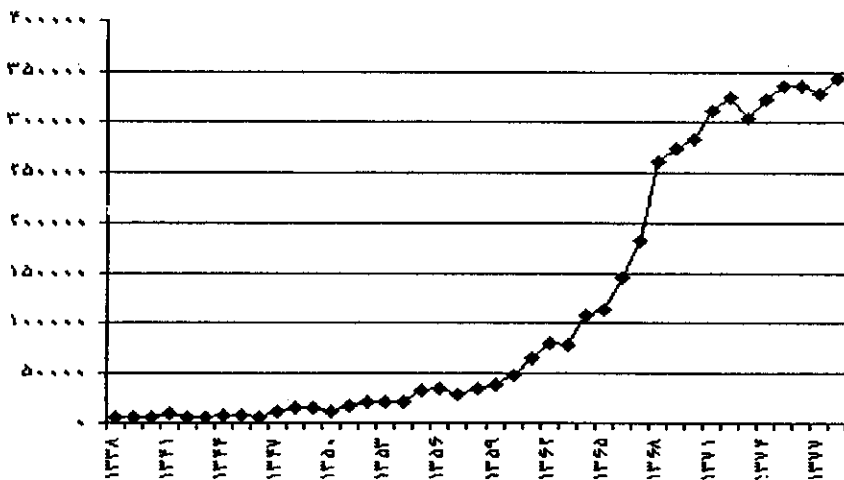
بر پایه این نمودارها می توان گفت که فشار بر منابع طبیعی تجدیدناپذیر در سالهای جنگ تحمیلی و وقوع شوکهای نفتی اول و دوم بیشتر بوده است. روندهای سه متغیر اول، افزایش تخریب زیستمحیطی در بخش منابع تجدیدپذیر را در طول سالهای ۱۳۳۸-۷۸ نشان می دهد. اما روند متغیر V_4 بشدت تحت تأثیر نوسانهای قیمت نفت بوده است. نمودارهای ۷ و ۸ روند دو شاخص I_1 و I_2 را نشان می دهد. چنانکه مشاهده می شود، روند صعودی هردو شاخص، گویای آثار منفی زیستمحیطی در ایران است.

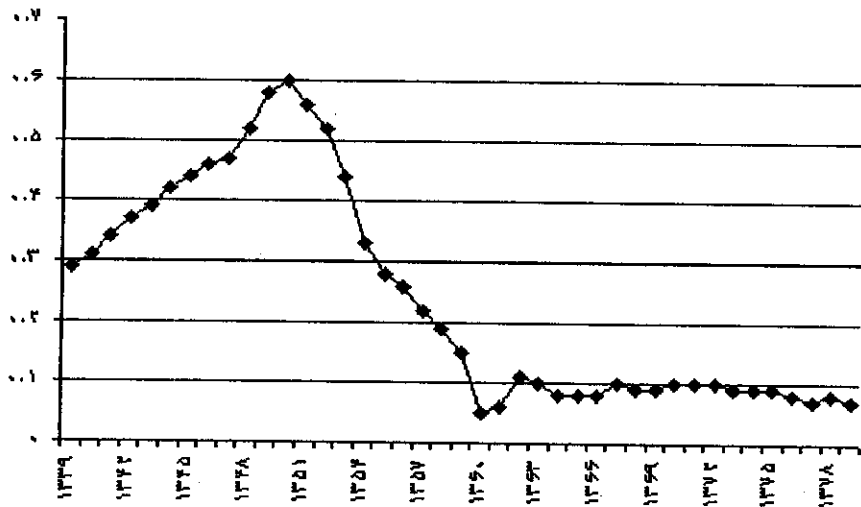
نمودار شماره ۱. نسبت تعداد دام به سطح مراتع

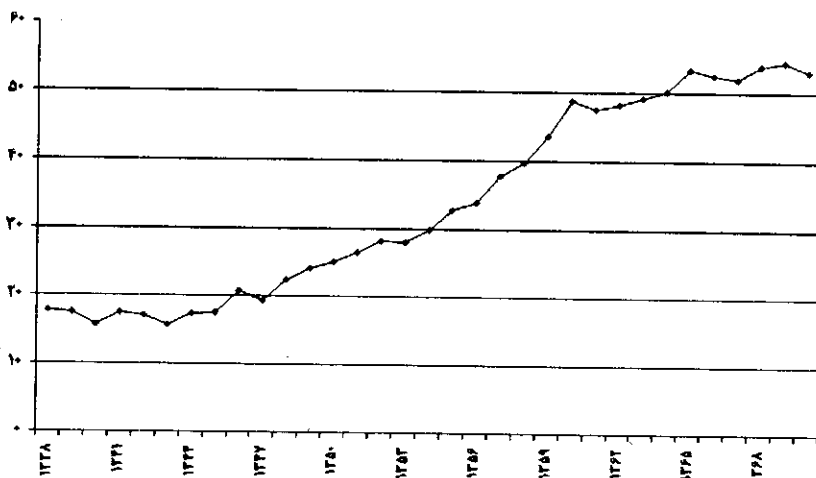
نمودار شماره ۲. نسبت برداشت از جنگل به سطح جنگل

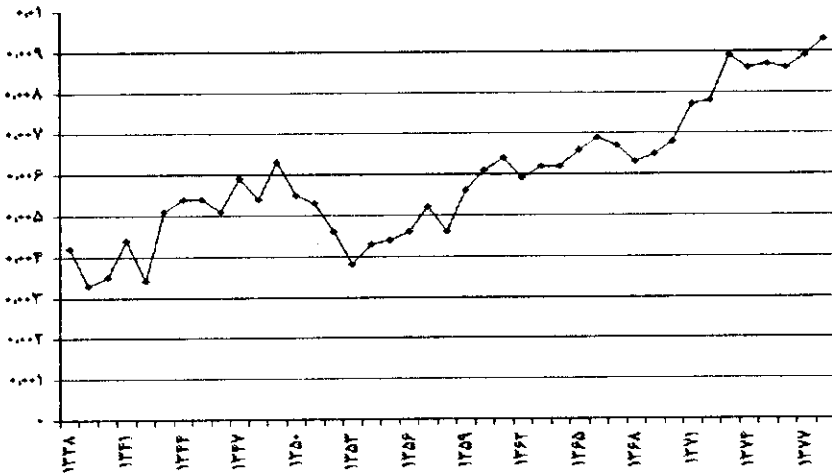
نمودار شماره ۳. میزان صید ماهی (به تن)

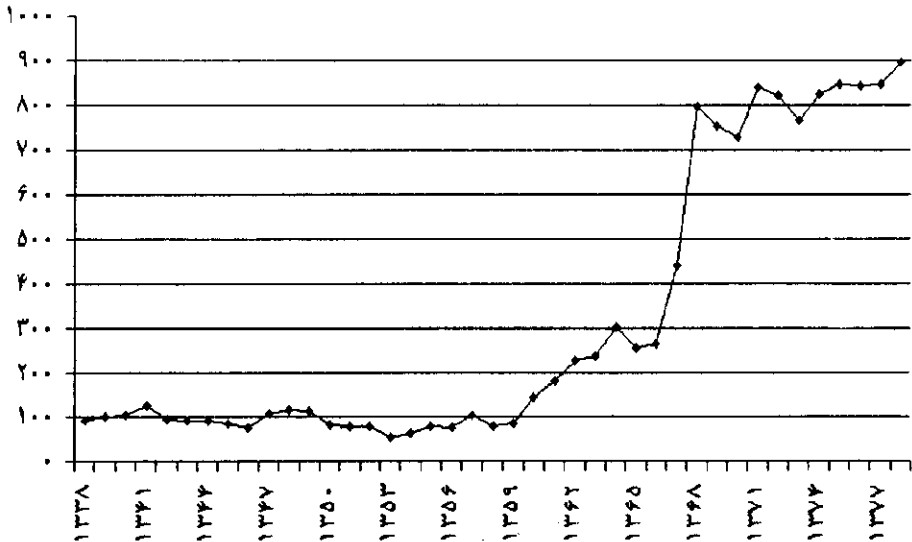
نمودار شماره ۴. نسبت کل درآمدهای نفتی صادراتی به تولید ناخالص ملی واقعی

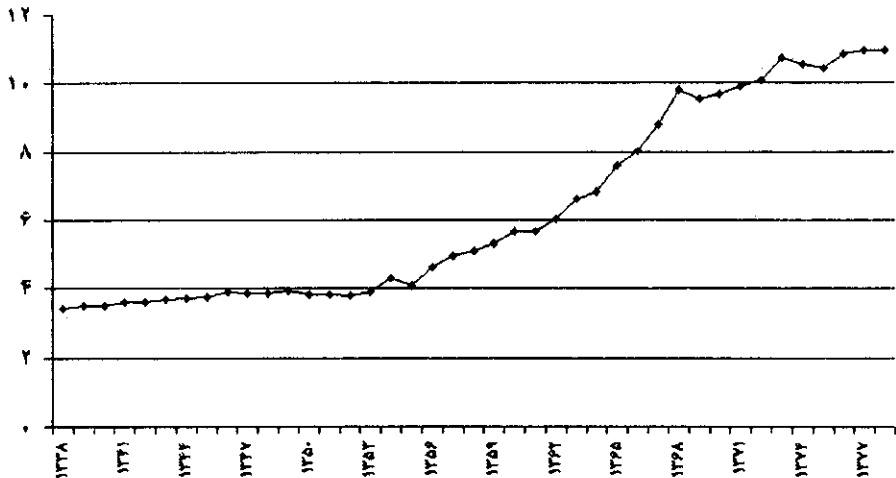
نمودار شماره ۵. شدت انرژی بر حسب عرضه انرژی اولیه به GDP

نمودار شماره ۶. نسبت ارزش افزوده بخش معدن به تولید ناخالص ملی

نمودار شماره ۷. روند شاخص منابع تجدیدپذیر

نمودار شماره ۸. روند شاخص منابع تجدیدناپذیر

استخراج روند تخریب زیستمحیطی

هدف مقاله حاضر، استخراج روند تخریب زیستمحیطی در ایران در فاصله زمانی ۱۳۳۸-۷۸ است. در این مقاله از شیوه رگرسیونی رایج در کارهای اقتصادسنجی، استفاده نمی‌شود.

لازمه تحلیل، ساخت مجموعه‌ای فازی است. این مجموعه با مقادیر دو متغیر I_1 و I_2 همراه است و برای ساخت آن، ابتدا در هر سری (I_1 و I_2) میانگین متحرک با وقفه ۶ ساله محاسبه می‌شود تا مقدار "نرمال" برای هر سری در هر سال به دست آید. لذا در سال ۱۳۷۸ میانگین متحرک عبارت است از متوسط داده‌های ۱۳۷۳-۷۸. البته برای به دست آوردن مقدار نرمال می‌توان از "میانه" هم استفاده کرد. پس از تعیین مقادیر نرمال دوسری I_1 و I_2 ، سطح همراهی^۱

1. Support Level

کمی، با محاسبه یک و دو انحراف معیار حول میانگین متحرک (مقدار نرمال) برآورد می‌شود. تعداد انحراف معیارها را سه، چهار، و ... هم می‌توان در نظر گرفت. به این ترتیب برای سال ۱۳۷۴ خواهیم داشت:

خیلی پایین	پایین	نرمال	زیاد	بسیار زیاد
VL	L	N	H	EX
-2SD	1SD	میانگین	1SD	2SD
$I_1: ۶۹۷/۶۶۵$	$۷۴۳/۴۰۸$	$۷۸۹/۱۵۲$	$۸۳۴/۸۹۵$	$۸۰۸/۶۳۸$
$I_2: ۹/۱۴۲$	$۹/۶۱۶$	$۱۰/۰۹$	$۱۰/۵۶۴$	$۱۱/۰۳۸$

برای سال ۱۳۷۴، انحراف معیار I_1 و I_2 به ترتیب $۴۵/۷۴$ و $۰/۴۷۴$ است. لذا با محاسبات فوق در هر سال دو مجموعه ۵ عضوی و در مجموع یک ماتریس ۱۰×۳۶ (۳۶ تعداد سالهای بررسی ۱۳۴۳-۷۸) به دست خواهد آمد. هریک از نقاط مجموعه‌های فوق، نقاط شکست^۱ نامیده می‌شود.

سپس مقادیر داده‌ها به رده‌اندازه‌ها (کمیتها) مرتبط می‌شود. برای مثال در سال ۱۳۷۴ مقدار واقعی شاخص I_1 برابر است با $۸۲۵/۶۸$ که با توجه به عددهای فوق، جایگاه این عدد بین رده‌های "نرمال" و "زیاد" خواهد بود. در اینجا عدد $۸۲۵/۶۸$ با دو عدد (سطح) همراه شده است و این همان مفهوم منطق فازی است که یک مقدار ویژه با چند سطح همراه می‌شود. بنابراین در سال مذکور، مقدار I_1 هم نرمال و هم زیاد خواهد بود. اما چقدر زیاد و چقدر نرمال، بستگی به موقعیتش نسبت به نقاط شکست دارد. در منطق فازی برقراری سطوح همراهی به وسیله "توابع عضویت" صورت می‌گیرد. در اینجا از تابع عضویت زیر نیز استفاده می‌شود:

$$\mu_{xi} = \frac{|x_j - x|}{SD_x}$$

1. Break Points

x مقدار واقعی مشاهده، x_i مقدار نزدیک به مقدار واقعی و x_j سطح دیگر همراهی است. برای مثال، در رابطه بالا، x_i در واقع $۸۳۴/۸۹۵$ و x_j برابر $۷۸۹/۱۵۲$ است و

$$\mu_{۸۳۴/۸۹۵} = \frac{|۷۸۹/۱۵۲ - ۸۲۵/۶۸|}{۴۵/۷۴} = ۰/۷۹۹$$

$$\mu_{۷۸۹/۱۵۲} = \frac{|۸۳۴/۸۹۵ - ۸۲۵/۶۸|}{۴۵/۷۴} = ۰/۲۰۱$$

با ضابطه فوق، وزنها به طور معکوس به فاصله مرتبط می‌گردد:

VL	L	N	H	EX
۰	۰	۰/۲۰۱	۰/۷۹۹	۰

در تابع عضویت اخیر، مشاهدات، حداکثر به دو سطح منتسب می‌شود؛ مقدار ۱ با هر سطح ویژه، عضویت کامل و مقدار صفر عدم عضویت را نشان می‌دهد.

قواعد تصمیمگیری، ترکیب سطوح ویژه همراهی دو شاخص I_1 و I_2 را برای رسیدن به سطح همراهی تخریب زیستمحیطی نشان می‌دهد. این قواعد اختیاری و ذهنی است. برای پنج حالت و دو شاخص، در مجموع $۵^۲ = ۲۵$ وضعیت پیش می‌آید که در جدول شماره ۲ ملاحظه می‌شود.

تفسیر جدول شماره ۲ با اگر-آنگاه است. برای مثال در سال ۱۳۷۴ مقدار I_1 با "نرمال" و "زیاد" همراه شده است، لذا طبق قاعده ۱۲، تخریب زیستمحیطی "بزرگ" یا زیاد است.

ستون درجه همراهی در این جدول، درجه کمی شدن تخریب زیستمحیطی است. طبق قاعده ۱۲، درجه همراهی $۰/۸$ است و بنابراین تخریب زیستمحیطی درجه نسبتاً بالایی خواهد داشت.

جدول شماره ۲. قواعد تصمیمگیری فازی

درجه همراهی	تخریب سیستم محیطی	شاخص منابع تجدیدناپذیر	شاخص منابع تجدیدپذیر	قواعد
۱	VB	E	E	۱
۰/۸	VB	H	E	۲
۱	S	N	E	۳
۰/۸	S	L	E	۴
۰/۸	A	VL	E	۵
۱	VB	E	H	۶
۱	B	H	H	۷
۰/۸	B	N	H	۸
۱	A	L	H	۹
۱	S	VL	H	۱۰
۱	B	E	N	۱۱
۰/۸	B	H	N	۱۲
۱	A	N	N	۱۳
۰/۸	A	L	N	۱۴
۱	S	VL	N	۱۵
۱	B	E	L	۱۶
۱	A	H	L	۱۷
۰/۸	S	N	L	۱۸
۱	S	L	L	۱۹
۱	VS	VL	L	۲۰
۰/۸	A	E	VL	۲۱
۰/۸	S	H	VL	۲۲
۱	S	N	VL	۲۳
۰/۸	VS	L	VL	۲۴
۱	VS	VL	VL	۲۵

مأخذ: محاسبات تحقیق بر اساس روش ممدانی (Mamdani & Gaines, 1981)

E- خیلی خیلی بزرگ H=بالا N=نرمال L=پایین VL=خیلی پایین
 VB=خیلی بزرگ B=بزرگ A=متوسط S=کوچک VS=خیلی کوچک

آخرین مرحله تحلیل، استخراج سریهای عددی برای تخریب زیستمحیطی است. این کار با نسبت دادن مقادیر اختیاری ۰، ۰/۲۵، ۰/۵، ۰/۷۵ و ۱ به سطح بسیار کوچک، کوچک، متوسط، بزرگ و خیلی بزرگ انجام می‌گیرد.

برای هر مشاهده از I_1 و I_2 در هر سال، حداکثر دو سطح همراهی وجود دارد، لذا حداکثر ۴ قاعده (۲×۲) تصمیمگیری برای مقدار تخریب زیستمحیطی اعمال خواهد شد. به جای اپراتورهای معمولی AND و OR در مجموعه‌های معمولی از اپراتورهای فازی Min و Max استفاده می‌شود.

در سال ۱۳۷۴ مقادیر انتسابی برای ۴ سطح متفاوت اندازه‌ها عبارت است از:

I_1 :	بالا (H)	نرمال (N)
	۰/۷۹۹	۰/۲۰۱
I_2 :	خیلی زیاد (E)	بالا (H)
	۰/۰۱۳	۰/۹۸۷

بنابراین چهار وضعیت پیش می‌آید که جدول شماره ۳ نشاندهنده آنهاست.

جدول شماره ۳. مقادیر انتسابی برای سطوح مختلف اندازه‌ها

Max	$(I_1 \text{ و } I_2) \times \text{Min}$ درجه همراهی	سطح تخریب	قاعده تصمیمگیری	I_1 / I_2
—	$۰/۸ \times ۰/۲۰۱ \approx ۰/۱۶۱$	B	۱۲	N / H .۱
—	$۱ \times ۰/۰۱۳ = ۰/۰۱۳$	B	۱۱	N / E .۲
۰/۷۹۹	$۱ \times ۰/۷۹۹ = ۰/۷۹۹$	B	۷	H / H .۳
۰/۰۱۳	$۱ \times ۰/۰۱۳ = ۰/۰۱۳$	VB	۶	H / E .۴

ماخذ: محاسبات تحقیق

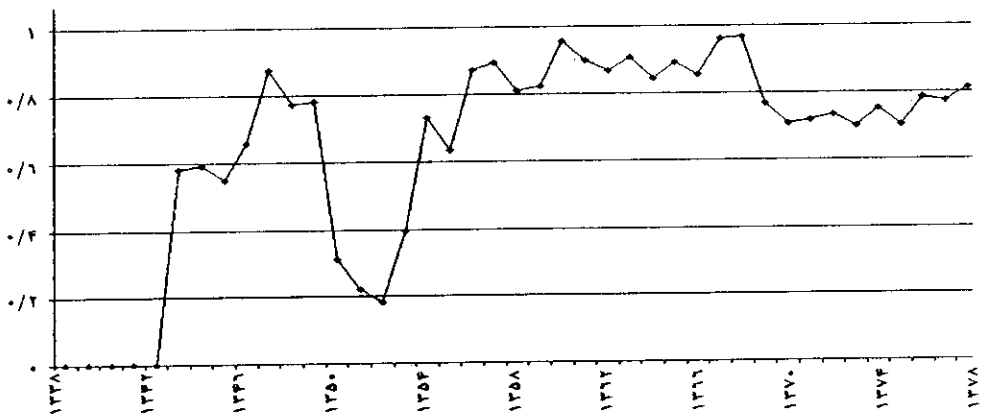
در محاسبات بالا، از راست به چپ به ترتیب حالات دویه دوی I_1 و I_2 ، قواعد تصمیمگیری فازی براساس وضعیت شاخصهای I_1 و I_2 ، سطح تخریب، حاصل ضرب درجه همراهی و $(I_1 \text{ و } I_2) \times \text{Min}$ و سرانجام Max مقادیر برای هر سطح آمده است. در این محاسبات، سه سطح B با مقادیر ۰/۱۶۱، ۰/۰۱۳ و ۰/۷۹۹ آمده است که با اپراتور Max مقدار ۰/۷۹۹ پذیرفتنی است. در نهایت، مقادیر اختیاری، ۰/۲۵، ۰/۵، ۰/۷۵ و ۱ را به سطوح مربوط نسبت

می دهیم:

سطح	ارزش	وزن
B	۰/۷۹۹	۰/۷۵
VB	۰/۰۱۳	۱

$$۱۳۷۴ \text{ درجه تخریب زیستمحیطی در سال } = \frac{۰/۷۹۹ (۰/۷۵) + ۰/۰۱۳ (۱)}{۰/۷۹۹ + ۰/۰۱۳} = ۰/۷۵۴$$

تمام محاسبات برای سالهای بررسی (۱۳۴۳-۷۸) به صورت الگوریتمی با استفاده از بسته نرم افزاری Qattropro تحت Windows انجام گرفته است. نتیجه این محاسبات به صورت نمودار شماره ۹ است که نشان می دهد در سالهایی که فشار بر منابع طبیعی و محیط زیست بیشتر وارد شده (بویژه در سالهای جنگ تحمیلی و سالهای افزایش قیمت نفت)، درجه تخریب زیستمحیطی بالا بوده و در برخی سالها که فشار زیادی روی منابع نبوده، این درجه به نسبت پایین بوده است. بنابراین منطق فازی به دلیل دسترسی نداشتن به داده های قطعی (برای مثال رقم معینی از سطح جنگل در سال ۱۳۷۸ در دست نیست) توانسته است تخریب زیستمحیطی را به درستی نشان دهد.

نمودار شماره ۹. روند تخریب زیستمحیطی در ایران

نتیجه‌گیری

در حسابهای ملی، از شاخص تولید ناخالص برای تعیین عملکرد کلی اقتصادی استفاده می‌شود. این شاخص به طور معمول تحولات زیستمحیطی و فشار وارد بر منابع طبیعی در اثر فعالیتهای اقتصادی را مورد ملاحظه قرار نمی‌دهد. به این ترتیب تخریب زیستمحیطی در حسابهای ملی مشاهده نمی‌شود و اهمیت محیط زیست کمتر از حد برآورد می‌گردد.

نبود شاخصهای کلان زیستمحیطی موجب می‌شود که به مباحثی غیر از اقتصادسنجی و تحلیل آماری روی آورده شود. در اقتصادسنجی و تحلیل آماری، تبیین روابط علی و درجه‌هستگی بین متغیرها که مبتنی بر قطعیت داده‌هاست مطرح است. در حالی که در منطق فازی با وجود ابهام در داده‌ها، نتیجه مشخصی بر اساس قضاوت چندارزشی به دست می‌آید. روش منطق فازی، که مبتنی بر نظریه مجموعه‌های فازی است، گامی به سوی کمی کردن محیط زیست و ارائه شاخصهای کلان زیستمحیطی است.

در این روش، بر مبنای مطالعات اولیه و گزاره‌های منطقی موجود، ابتدا شاخصهایی برای دو سری منابع (منابع تجدیدپذیر و تجدیدنپذیر) ساخته می‌شود، سپس ترکیب این شاخصها با انتساب سطوح همراهی فازی (توابع چند ارزشی) و الگوریتم فازی به صورت عدد و رقم در می‌آید و وضعیت کلی تخریب زیستمحیطی را نشان می‌دهد.

محاسبات این مقاله نشان می‌دهد که در دوره‌هایی که فشار وارد بر منابع طبیعی و محیط زیست بیشتر بوده (از جمله در سالهای جنگ تحمیلی و سالهای اوج درآمدهای نفتی)، تخریب زیستمحیطی شدت گرفته است و در دوره‌هایی که میزان این فشار تا حدودی کاهش یافته، شدت تخریب یاد شده نیز به نسبت پایین آمده است. این نتیجه، هر چند بدیهی به نظر می‌آید ولی در شرایطی حاصل شده است که آمار و اطلاعات بهنگام و قطعی از سطح جنگلها و مراتع و همچنین شدت انرژی در دست نبوده است. نکته آخر اینکه اگر بتوان برای یک سال خاص میزان تولید ناخالص ملی سبز (GNP سبز) را محاسبه کرد و یا بتوان میزان تخریب زیستمحیطی را به صورت

درصدی از تولید ناخالص ملی بیان کرد، آنگاه سری زمانی GNP سبز از طریق مقیاس‌بندی^۱ نمودار شماره ۹ تولید خواهد شد.

منابع

۱. بانک مرکزی ایران، اداره حسابهای اقتصادی (۱۳۷۹)، حسابهای ملی ایران: ۷۸-۱۳۳۸.
۲. پیرس، دیوید، دلیو و جرمی جی وارفورد (۱۳۷۷)، دنیای بیکران: اقتصاد، محیط زیست و توسعه پایدار، ترجمه عوض کوچکی، دهقانیان و کلاهی اهری، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
۳. ترنر، آر، ک، دی، پیرس‌وای. باتمن (۱۳۷۴)، اقتصاد محیط زیست، ترجمه، دهقانیان، عوض کوچکی و کلاهی اهری، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
۴. سوری، علی و محسن ابراهیمی (۱۳۷۸)، اقتصاد منابع طبیعی و محیط زیست، انتشارات نور علم، همدان.
۵. طاهری، سید محمود (۱۳۷۸)، آشنایی با نظریه مجموعه‌های فازی، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
۶. مرکز آمار ایران، سالنامه آماری، سالهای مختلف.
۷. وزارت نیرو، دفتر انرژی (۱۳۷۸)، ترازنامه انرژی.
8. Bohm, P. (1972), Estimation demand for public goods: An experiment, *European Economic Review*, Vol 3, PP. 11-30.
9. Hartwick, J. M. (1990), Natural resources, national accounting and economic depreciation, *Journal of Public Economics*, Vol. 43, PP. 291-304.
10. Lutz, E. (1993), Toward improved accounting for the environment :An

1 .Scaling

overview, In Toward a framework for integrated environment and economic accounting (Ed.lutz), World Bank, Washington D.C.

11. Mamdani, E. H. and B. R. Gaines (1981), Fuzzy reasoning and its applications, Academic Press, New York.

12. Repetto,R,W.Margrath, M. Wells, C. Beer and F. Rossini (1989), Wasting assets: Natural resources in the national income accounts, World Resource Institute, Washington D.C.

13. Rosen, S. (1974), Hedonic prices and implicit markets: Product differentiation in pure competition, *Journal of Environmental Economics and Management*, Vol. 7, PP. 1-19.

14. Weitzman, M. L. (1976), On the welfare significance of national product in a dynamic economy, *Quarterly Journal of Economics*, Vol. 90, PP. 150-162.

15. Zadeh, L.A. (1965), Fuzzy sets, *Inform. Control*,Vol. 8,PP.338-353.

16. Zimmermann, H.j. (1991), fuzzy sets theory and its applications, Kluwer Academic Publishers, Boston, U.S.A.